

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 33

гр. София, 10.01.2023 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, II ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Ирина Р. Славчева

Членове: Ивайло П. Георгиев
Лилия М. Руневска

като разгледа докладваното от Ивайло П. Георгиев Въззивно частно
гражданско дело № 20221800500946 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274 ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 260287/25.07.2022г., подадена от Т. Д. К.
и А. И. А. срещу Определение от 30.06.2022г. по гр.д. № 383/2018г. по описа
на Районен съд – гр. К., с което молбата им за поправка на очевидна
фактическа грешка, допусната в Решение № 267/22.11.2018г., постановено по
същото дело, е върната.

Жалбоподателките твърдят, че постановеният акт е неправилен, тъй
като дадените указания противоречат на закона и на задължителната съдебна
практика. Изтъкват, че към молбата си по чл. 247 ГПК са приложили
удостоверение за наследници на починалия И. Д. К. – втори ищец по делото,
от което е видно, че негов наследник е малолетният С. И. К.. Твърдят, че в
конкретния случай районният съд е следвало да извърши служебна справка в
Национална база данни „Население” по реда на чл. 385, ал. 2 от ЗСВ и да
установи законния представител на малолетния, в който смисъл се позовават
и на т. 4г от Тълкувателно решение № 4 по т.д. 4/2013г. от ОСГТК на ВКС.

Постъпил е отговор на жалбата от малолетния С. К. чрез майка му Т. К.
в качеството ☐ на негов законен представител. В отговора е изложено
становище за основателност на молбата за поправка на допусната очевидна
фактическа грешка в съдебното решение, като се иска вписването в съдебния
акт на обстоятелството, коя сграда – предмет на обявления за окончателен
предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот – в
индивидуална собственост на кой от купувачите попада.

Съдът установи, че жалбата е подадена от процесуално легитимирани
лица в законоустановения срок, поради което същата е процесуално
допустима. Заплатена е и дължимата държавна такса за разглеждането ѝ.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът намира за
установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 260177/27.04.2022г. Т. Д. К. и А. И. А. са депозирали
искане за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение №

267/22.11.2018г. по гр.д. 383/2018г. по описа на Районен съд – гр. К., с което е обявен за окончателен сключеният между А. И. А. (в качеството □ на продавач) и Т. Д. К. и И. Д. К. (в качеството им на купувачи) предварителен договор за покупко – продажба на поземлен имот, целият с площ от 631 кв.м., съставляващ УПИ VII-71,72 от кв. 5, при съседни по скица: улица, УПИ VIII-71 и УПИ VI-72, ведно с построените в имота самостоятелно обособено жилище, състоящо се от изба с площ 11 кв.м., разположена в приземния етаж, и жилищен етаж, състоящ се от кухня от 12,8 кв.м., стая от 14 кв.м., вестибюл от 9 кв.м. и баня с тоалетна, с изграден самостоятелен вход и представляващо северозападната част от жилищна сграда, цялата с площ от 123,42 кв.м., и построена в предишен УПИ III-58, в кв. 16 по стария план на селото, а след изменението на регулационния план жилището попада в УПИ VII-71-72 от кв. 5, ведно с построената в имота лятна кухня със застроена площ от 80 кв.м., едноетажна сграда със застроена площ от 32 кв.м. и второстепенна сграда с площ от 20 кв.м. Изложили са становище за допуснат пропуск от съда да отрази, коя сграда с какви прилежащи части от поземления имот от кого от двамата купувачи се придобива. Считат, че пропускът следва да бъде отстранен по реда на чл. 247 от ГПК, като в решението бъде отразено и настъпилото правоприемство на починалия след постановяване на съдебното решение И. Д. К. от неговия наследник – малолетния С. И. К..

Ведно с молбата е представено Удостоверение за наследници на И. Д. К. с изх. № 84/20.08.2021г., от което е видно, че същият е починал на 07.08.2021г. и че единствен негов наследник е малолетният му син С. И. К. с адрес гр. К., ул. „Д.Ч.“ № 10.

С разпореждане от 28.04.2022г. първоинстанционният съд е разпоредил връчването на молбата с вх. № 260177/27.04.2022г на другата страна, на която да се даде едноседмичен срок за отговор. На същата дата е изпратено съобщение до И. Д. К., което на 04.05.2022г. се е върнало в цялост с отбелязване, че адв. Здравкова не се ангажира да получи съобщението, тъй като доверителят ѝ е починал.

На 09.05.2022г. съдът е разпоредил, в 7-дневен срок от получаване на съобщението, молителите да посочат представителя на наследника С. И. К., като им е указал, че при неизпълнение молбата им ще бъде върната.

Връчването на горното разпореждане на съда от 09.05.2022г. на А. А. е удостоверено по реда на чл. 42, ал. 3 от ГПК от съдебния деловодител, като на списъка на лицата с изготвени съобщения или уведомени (л. 72 от делото) е извършено изрично отбелязване, че уведомяването е извършено по телефона на 11.05.2022г.

С Определение от 30.06.2022г. по гр.д. № 383/ 2018г. Районен съд – гр. К. е приел, че една от молителките – А. А., се е запознала лично с указанията в канцеларията на съда на 09.05.2022г., но същите не са били изпълнени в определения от съда срок. Поради това и на основание чл. 129, ал. 3 от ГПК е счел, че молбата на А. А. и Т. К. следва да бъде върната.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Независимо че молбата за поправка на очевидна фактическа грешка е една, същата инкорпорира съвпадащи по съдържание изявления на две насрещни страни в производството с принципно противоречащи си, но в конкретния случай - едноточни - интереси, като всяко от лицата упражнява

лично и на собствено основание правото да иска поправка на съдебния акт по реда на чл. 247 от ГПК. Следователно, съдът трябва да извърши преценката за редовност, допустимост и основателност на искането на всяка от молителките, както и да връчи акта си на всяка от тях на посочения от нея съдебен адрес. Поради това настоящият съдебен състав намира, че неправилно първоинстанционният съд е върнал молбата по чл. 247 от ГПК, приемайки, че е дал възможност за отстраняване на нередовността □, като е уведомил надлежно молителките за указанията си. Напротив, от представените по делото доказателства се установява, че уведомена за указанията е единствено А. А. на 11.05.2022 по реда на чл. 42, ал. 3 от ГПК. Няма данни за уведомяване на Т. К. за тези указания чрез който и да е от способите за това, уредени в Глава VI от ГПК, поради което за нея срокът не само не е изтекъл, но не е и започнал да тече. Съответно, не може да се приеме, че е налице неизпълнение на дадените от съда указания, което да е основание за връщане на молбата за поправка на очевидна фактическа грешка.

Също така, съдът констатира, че в мотивите на обжалвания акт първоинстанционният съд неправилно е приел, че молителката А. А. се е запознала с указанията на съда на 09.05.2022г. Този извод не съответства на действителното фактическо положение, което се установява от обективизираното на л. 72 от делото отбелязване, че А. е уведомена по реда на чл. 42, ал. 3 от ГПК по телефон на 11.05.2022г. Прави впечатление също, че не са посочени обстоятелствата, наложили връчването по този процесуален ред, като същите не може да бъдат извлечени от останалите събрани по делото доказателства и съдебни книжа.

На последно място, настоящата инстанция намира указанията на КРС, дадени с разпореждането от 09.05.2022г., за неправилни. Действително, правопреемникът на починалия ищец в производството е малолетен, и извършването на валидни процесуални действия по делото следва да се осъществява от неговия законен представител (арг. от чл. 28, ал. 4 от ГПК). Независимо от това, обаче, законът не поставя пречка, адресат на съобщението да бъде процесуално недееспособно лице. В тези случаи, съгласно чл. 39, ал. 4 от ГПК, съобщението се връчва не на недееспособния, а на неговия законен представител. Именно поради обстоятелството, че законният представител не е адресат на съобщението, а такъв е малолетното лице, не е необходимо предварителното изследване на въпроса, кой е законният представител и какъв е неговият адрес. При съмнение във верността на отбелязаното, а именно - дали приелото съобщението лице действително притежава качеството на законен представител на адресата, съдът е длъжен да извърши последваща служебна проверка, за да гарантира редовността на връчването, но не и да възлага изясняването на тези обстоятелства предварително на молителите.

За пълнота на изложението и в отговор на доводите на жалбоподателите следва да се отбележи също, че предвид съществените различия във функциите на съда в заповедното и в исковото производство, разрешените, дадени в т. 4г от Тълкувателно решение № 4 по т.д. № 4/ 2013г. не може да се приложат по аналогия, поради което съдът не споделя довода на жалбоподателките за неправилност на атакувания акт на това основание.

По така изложените съображения, настоящият съдебен състав намира обжалваното определение за неправилно, поради което същото следва да бъде

отменено, а делото да бъде върнато на Районен съд – гр. К. за продължаване на съдопроизводствените действия.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение от 30.06.2022г., постановено по гр.д. № 383/2018г. по описа на Районен съд – гр. К., с което е върната молба вх. № 260177/27.04.2022г. в КРС на Т. Д. К. и А. И. А. за отстраняване на очевидна фактическа грешка в Решение № 267/22.11.2018г., постановено по същото дело.

ВРЪЩА делото на Районен съд – гр. К. за продължаване на съдопроизводствените действия в съответствие с мотивната част на настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____